

„ÎNTÂMPLARE” SAU PROVIDENȚA LUI DUMNEZEU ?

[Dr. E. Doenges]

SPĂLĂTOREASA CARE SE ROAGĂ

Și doamna Martin a gustat binecuvântarea rugăciunii și totul a mers mai bine ca înainte.

Rugăciunea zilnică de dimineață le-a devenit amândurora, în cele din urmă, o necesitate și o adevărată binecuvântare. Pe parcursul întregii ierni treaba a mers bine și au câștigat din belșug.

Dar în primăvară a fost vremea uscată și cu cât se apropia vara, cu atât apa era tot mai puțină. În plus, în H. fusese abia de curând făcută instalația de apă, iar alimentarea abia dacă acoperea strictul necesar.

Din nenorocire, marele bazin de apă a suferit și el o deteriorare și înainte ca ea să poată fi remediată, s-a pierdut multă apă.

Fiecare avea voie să folosească numai o anumită cantitate de apă și pentru că nivelul apei din bazin era mereu foarte scăzut, apa era tulbure și murdară și trebuia curățată cu var.

Dar varul făcea apa așa de dură, că abia se putea spăla cu ea, oricum, era mai multă osteneală și muncă decât înainte și cu toate acestea rufele tot nu erau destul de

curate și frumoase. Toți proprietarii de spălătorii au suferit pagube, iar doamna Martin le-a împărțit soarta.

Dar ca întotdeauna, prietena noastră împreună cu harnica ei tovarășă, au căutat adăpost în rugăciune și au muncit cât au putut de bine până la jumătatea lui

Atunci situația s-a înrăutățit ; nu mai curgea decât foarte puțină apă, prea puțină pentru a spăla și a preda rufele la timp. În plus, aceasta era perioada cea mai importantă a anului, când oamenii își aduceau la spălat perdelele și rochiile albe.

Susanna a început acum să se clatine în credință. Ea s-a bucurat mereu de când a fost introdusă ora de rugăciune și odată chiar s-a exprimat că mai degrabă ar renunța la micul dejun, decât la rugăciune.

Dar de când ajutorul a dispărut, a devenit deprimată și disperată. I-a mers cum a spus Solomon : „Așteptarea îndelungată îmbolnăvește inima.”

Iar într-o zi chiar a zis : Rugăciunea noastră n-o să poată umple răspuns : „Domnul spune să ne rugăm tot timpul și să nu ostenim.”... [Continuarea în

numărul viitor | Preluare din cartea : „Întâmplare” sau Providența Lui Dumnezeu ? | O culegere de povestiri din viață | Editat de Dr. E. Doenges, Darmstadt | Editura : Frații Doenges din Dillenburg | Tipografia: A. Richter, Dillenburg]

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

DUMINICA	9 - 12
	18 - 20
JOI	18 - 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I SAMUEL 25 : 6

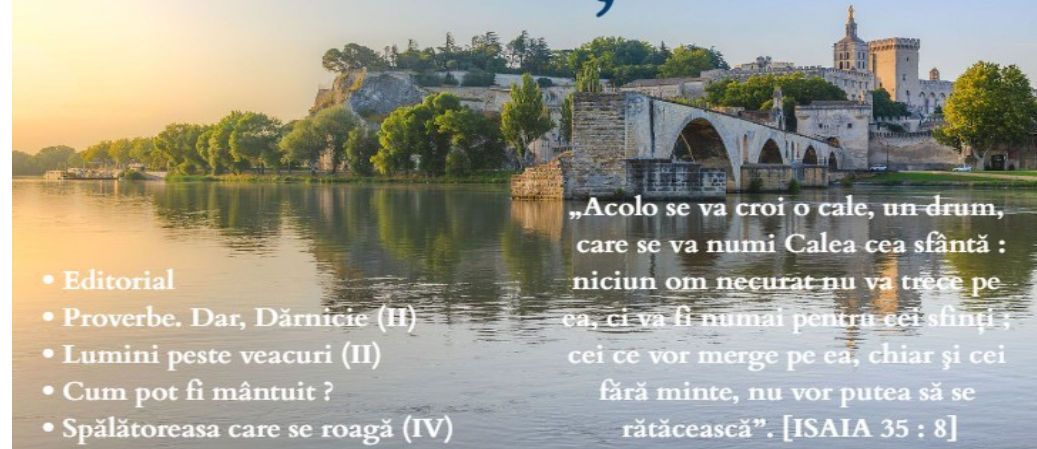

ROMÂNIA | CARAȘ – SEVERIN | REȘIȚA | STRADA CASTANILOR | NR. 119 | COD 320 030 | NR. TEL. DAN 0742 061 905

ANUL XI, NR. 484 I 16 FEBRUARIE 2025

www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

- Editorial
- Proverbe. Dar, Dărnicie (II)
- Lumini peste veacuri (II)
- Cum pot fi mântuit ?
- Spălătoreasa care se roagă (IV)

„Acolo se va croi o cale, un drum, care se va numi Calea cea sfântă : niciun om necurat nu va trece pe ea, ci va fi numai pentru cei sfinți ; cei ce vor merge pe ea, chiar și cei fără minte, nu vor putea să se rătăcească”. [ISAIA 35 : 8]

Editorial. Pot – Nu pot. Vreau – Nu vreau (II)

„Pot totul în Hristos, care mă întărește.” (Filipeni 4 : 13)

În lazaretele din Nancy, în octombrie 1870 erau mulți bolnavi de tifos și dizenterie.

Una dintre surorile de caritate avea în grija ei un infanterist grav bolnav de dizenterie, care avea în același timp o rană prin împușcare încă nevindecată la mâna dreaptă. Câteva zile, viața lui a părut că este în mare primejdie din cauza dizenteriei.

Dar apoi boala a mers spre însănătoșire, chiar dacă rana încă era mare. Ce uimită a fost sora când într-o dimineață l-a găsit pe pacient sculat din pat, preocupat să-și curețe nasturii de la tunica militară ! Zadarnic i-a poruncit să se culce iar în pat.

Când medicii au venit la vizita de dimineață, el stătea lângă pat, drept, în uniforma strălucitor de curată. La întrebarea aspră a medicului-căpitan :

„Cum îndrăzniți să vă sculați fără permisiune ?”, a răspuns cu raportul viguros : „Domnule medic de batalion, mă declar sănătos !”

„De fapt, ce vreți ? Vreți la mama acasă ?”

„Vreau la trupă !”

„Dar nu puteți trage cu mâna dreaptă !”

„Atunci trag cu stânga.”

Aceasta le-a plăcut medicilor ; vedeau în fața lor un bărbat care voia să meargă la luptă cu orice preț, bolnav sau sănătos.

Cu toate acestea, n-ar fi dus-o până la capăt ; chiar dacă medicii i-ar fi făcut pe plac, s-ar fi prăbușit și ar fi ajuns în cel mai apropiat spital, bolnav și nenorocit, poate muribund.

Într-adevăr, voința omenească ar fi în stare de multe, atâta vreme cât Dumnezeu dă sănătate și putere.

[Continuare pe pagina 2]

[Continuarea de pe pagina 1]

Ce adevăr minunat, că un om neputincios, dacă primește harul lui Dumnezeu, poate să spună prin credință :

„Pot totul în Hristos, care mă întărește !”

Ce poate un om și de ce este în stare, nu depinde de voința lui, ci de harul lui Dumnezeu.

Când în anul 1628 temutul Wallenstein a asediat fortăreața Stralsund, a comunicat comandantului suedez :

„Chiar dacă Stralsund ar fi legată de cer cu lanțuri, vreau s-o iau jos.”

Cu toate acestea n-a putut s-o facă, ci a trebuit să plece cu problema nerezolvată, în timp ce din turnurile cetății i se cânta de batjocură.

Dumnezeu spune și celui mai puternic și mai entuziasmat om :

„Până aici să vii, să nu treci mai departe ; aici să îți se oprească mândria valurilor tale !” (Iov 38 : 11)

Câți oameni n-au ajuns de rușine cu ceea ce au vrut !

„Dumnezeu stă împotriva celor mândri, dar dă har celor smeriți.” (Iacov 4 : 6 textual).

Domnul spune alor Săi : **„Fără Mine nu puteți face nimic.”** **Nimic fără Isus, dar totul cu Isus.**

Un creștin nu mai trebuie să conteze pe propria putință, ci pe puterea dumnezeiască a Aceluia care trăiește în el : Hristos.

Un creștin adevărat spune : *Nu pot să iubesc acest dușman, nu pot să-l iert, dacă aceasta trebuie să vină din inima mea ; dar în puterea și în dragostea lui Isus pot lucrul acesta și-l vreau, ba chiar : trebuie să-l pot !*

La un creștin credincios nu mai trebuie să fie nici o deosebire între „Vreau!” și „Pot !”, dar și între „Nu

Vreau !” și „Nu pot !” V

reau să-L mărturisesc pe Isus înaintea lumii și chiar pot ; vreau să păzesc Cuvântul Lui ; vreau să-L cred și să am încredere în El ; vreau să păstrez credința și să-L laud pe Isus în viață și în moarte” – **„Pot totul în Hristos, care mă întărește !”** Nu vreau să-L tăgăduiesc pe Isus, nu vreau să merg pe calea păcatului, nu vreau să fiu asemenea lumii, nu vreau să mă îndoiesc de harul lui Dumnezeu.

Tot ce L-ar necinsti pe Isus, nu mai vreau și nu mai trebuie să fac !

Tu, cel care citești aceasta și n-ai crezut până acum în Isus ca în propriul tău Mântuitor și Domn și ți-ai urmat drumul fără El, cu încredere în propria ta putere, poate spui : nu pot să cred.

Te înșeli : nu vrei să crezi. Întinde-ți mâinile spre Dumnezeu, spune-i cu toată smerenia că vrei să I te supui și că ai vrea să vii la Isus, dar că nu poți cu propria ta putere și roagă-L stăruitor pe Tatăl să-ți atragă inima la Isus.

Vei apuca să vezi că **Dumnezeu poate ceea ce tu nu poți și că El vrea ca tu să-ți găsești Mântuitorul și în El o viață nou. Vrei și tu ?**

[Continuarea în numărul viitor. Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui* | V | Georg von Viebahn, BERLIN | 1900 | Societatea Evanghelică germană de cărți și tractate | Ackerstrasse 142]

CUGETĂRI PERSANE DAR, DĂRNICIE (III)

• Pe mormântul lui *Bahram - Gur* e săpat : „Mâna darnică e mai bună decât cea cu putere”. **SAADI**

• Dărnicia este dăruirea fără intenții, fără profit și fără nădejde la despăgubire, chiar dacă această despăgubire ar fi lauda sinceră sau mulțumirea pentru binefacere.

GIAMI

[Din *Cugetări persane*, Albatros, București, 1983]

Lumini peste veacuri

Volumul II [Petru Popovici]

CAPITOLUL 10

WILLIAM CAREY

Părintele misiunilor moderne

Pe data de 9 iunie 1834, în vârstă de 72 ani, Carey și-a încheiat munca pe acest pământ și a plecat la Domnul său pe care L-a ascultat cu atâta devotament.

Drapelul danez la Serampore a fost coborât în bernă - semn de doliu național.

La serviciul funebru a luat parte chiar și guvernatorul danez, împreună cu soția sa, și o mare mulțime de creștini, hinduși și musulmani, căci a fost iubit și stimat de toți.

Conform cerinței sale, nu i s-a ridicat nici un monument, ci o piatră simplă cu numele lui, data nașterii, a morții și cuvintele :

„Un sărman vierme păcătos, fără ajutor, cad în mâna Ta cea bună !”

Un bust al lui Carey a fost așezat în grădina horticola a Calcutei, iar în Catedrala Westminster din Londra s-a așezat o placă gravată cu cuvintele prediciei lui Carey :

„Așteptați lucruri mari de la Dumnezeu și încercați lucruri mari pentru Dumnezeu”.

Zelul misionar al lui Carey a trezit spiritul misionar nu numai la bapțiști, ci la toți protestanții.

Istoricul Kenneth Scott Latourette, în cartea sa „Creștinismul de-a lungul veacurilor”, spune că în 1795, metodiștii au format Societatea Misionară a Londrei.

În 1799, evanghelicii au format Societatea Bisericii Misionare. În același an s-a format Societatea de tratate religioase. În anul 1804 s-a înființat Societatea Biblică Britanică.

În 1810 s-a format Societatea Misionară Americană. În 1815 pietiștii au format Societatea Misionară din Basel.

E foarte important de notat că toate aceste societăți misionare au început într-o vreme de criză.

Europa era zguduită de revoluția franceză și devastată de războaiele lui Napoleon. Păreau condiții foarte vitrege, dar sârăcia a produs un belșug de dărnicie și de binecuvântări.

Credincioșii au învățat să aștepte lucruri mari de la Dumnezeu și să încerce lucruri mari pentru Dumnezeu. De aceea, William Carey a fost supranumit **„Părintele misiunilor moderne”.**

Printr-un om s-a ajuns să se realizeze vorba Domnului Isus :

„Ce este cu neputință la oameni, este cu putință la Dumnezeu”.

Doamne, ridică și din poporul român asemenea bărbați ! (Continuarea în numărul viitor)

UNDE ÎȚI VEI PETRECE VEȘNICIA? CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. Nu există om fără păcat : *„Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu”.* [Romani 3 : 23]

2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat : *„Fiindcă plata păcatului este moartea ...”.*

3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus : *„... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru”.* [Romani 6 : 23]

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică”. [IOAN 3 : 16]

**„Doamne Isuse,
vino te rog și în viața mea !”**

[Continuare pe pagina 4]